

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.416/2007/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a **pártfogó ügyvéd neve (címe)** által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek, - a képviselő 1 által képviselt ... **POLGÁRMESTERI HIVATALA (címe)** alatti székhelyű alperes ellen személyiségvédelmi igény érvényesítése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2007. március 19. napján kelt 14.P.20.134/2007/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

... pártfogó ügyvéd munkadíját 6.000,-(Hatezer) Ft-ban állapítja meg, amely 4. sorszám alatt került bevezetésre a költségjegyzékbe. Felhívja a Szegedi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a pártfogó ügyvédi munkadíjat számla ellenében fizesse ki a jogi képviselőnek.

Megállapítja, hogy a 6.000,-(Hatezer) Ft pártfogó ügyvédi munkadíj és a 360.000,-(Háromszázhatvanezer) Ft másodfokú eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes lakóhelyén élettársi kapcsolatban élt **(személy neve 1)-vel**, akivel együtt nevelték élettársa **(gyermek neve 1)**, valamint a kapcsolatukból született **(gyermek neve 2)** nevű gyermekeket. A felperes élettársa a családot elhagyta, ezért a felperes 2005. január hó 25. napján rossz egészségi állapotára hivatkozva kérte a **település** polgármesteri hivatalában a két gyermek ideiglenes hatályú elhelyezését. A felperes és élettársa 2005. februárjában kérte az intézkedés megszüntetését, amelyet teljesítettek. A felperes - miután élettársa ismét elhagyta - kérte a gyámhatóság intézkedését az élettársa gyermekének nevelőszülőknél való elhelyezése érdekében, ezért 2005. augusztusában ezen gyermeket a gyámhatóság nevelőszülőknél helyezte el, és a felperes ezt követően csak saját gyermekét nevelte.

A felperes az alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított pert, amelyben a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 16.P.21.926/2005/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Ezen eljárás során az alperes beadványában, majd képviselője a 2005. december 5. napján tartott tárgyaláson kijelentette, hogy a felperes **a település** nem megbecsült polgára és egymaga nem tudja a gyermekeket megfelelően gondozni és ellátni.

A felperes keresetében kérte a bíróságot, állapítsa meg, hogy az alperes a korábbi perben tett és az előbbieken idézett kijelentéseivel valótlan tényeket állított, ezzel megsértette a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát és ezért kötelezze 6.000.000,-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Az alperes kérte a kereset elutasítását. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes **a településen** nem örvend köztisztetnek, hiszen élettársa koldul, családját többször otthagya, a felperes is a polgármesteri hivatalban több alkalommal veszekedést szított és **a település** lelkészét is konfliktusba sodorta, holott megpróbálta családját felkarolni. Utalt arra, hogy véleménye csak a perben látott napvilágot, ezért szélesebb körben, a nyilvánosság számára nem vált megismerhetővé.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat köteles mindenki tisztetben tartani. A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jó hírnév védelmére is. A jó hírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényről állít, híresztel, vagy való tényről hamis színben tüntet fel. A felperes által sérelmezett alperesi nyilatkozatok közül az, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes nem örvend köztisztetnek, véleménynyilvánítás, amely csak akkor jogsértő, ha minden ténybeli alapot nélkülöz, vagy az értékítélet indokolatlanul bántó, sértő, illetve lealázó. A tanúként meghallgatott személyek és a református lelkész írásbeli nyilatkozata alátámasztotta az alperes álláspontját, véleménynyilvánítását, igazolták, hogy a felperes agresszív, erőszakos fellépésű volt, több alkalommal keveredett konfliktusba az önkormányzat alkalmazottaival, és még a lelkésszel is minősíthetetlen hangnemben kiabált. A felperes lakóhelye meghatározó közszereplői előtt több alkalommal indokolatlanul, agresszíven lépett fel, ezért az alperes véleménye a felperes megítéléséről, tevékenységéről valós tényeken alapult. A felperes saját maga kérte a gyermekek ideiglenes hatályú elhelyezését egészségi állapotának romlása miatt, kérelmét maga indokolta akként, hogy ellátásukat egyedül, hosszabb távon nem tudja biztosítani, ezért az alperes szintén valós tényeket állított azzal, hogy a felperes a gyermekeket önállóan nevelni, gondozni nem tudja. Az alperes véleménynyilvánítása és tényállításai valósak bizonyultak, így a felperes személyiségi jogát - jó hírnévét - nem sértette meg, ezért az alaptalan keresetet elutasította. A további tanúbizonyítás foganatosítását szükségtelennek találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatása mellett a jogsértés tényének megállapítását és az alperes keresete szerinti összegű marasztalását. Fellebbezése indokolásában megismételte az elsőfokú eljárás során kifejtett ténybeli és jogi indokait. Az elsőfokú bíróság nem valós tényekre alapította a tényállást, hiszen korábban a peres eljárás során azt nyilatkozta, egészségi állapotának megromlása miatt nem tudja a gyermekeket egyedül nevelni, nem pedig arról tett nyilatkozatot, hogy hosszabb távon nem tudja egyedül őket ellátni. Tévesen állapította meg azt is, hogy több alkalommal és több helyen szított veszekedést, a tanúvallomások alapján ilyen megállapítás nem tehető.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak mindenben helyes indokai alapján.

A felperes fellebbezése **alaptalan**.

A tanú maga a bizonyítási eszköz, míg a tanúvallomás a bizonyíték. A tanút - a közvetlenség elvének sérelme nélkül - a Pp. 172-173. §-ai értelmében - a Pp. 176. §-ában szabályozott kivételektől eltekintve - a tárgyaláson személyesen kell meghallgatni. **/település neve/** lelkésze a tárgyaláson idézés ellenére nem jelent meg, tanúkihallgatására nem került sor. A 16/A/1. alatt becsatolt és tőle származóként feltüntetett írásbeli nyilatkozat azonban még egyszerű okiratnak sem tekinthető, miután a lelkész aláírásával nem látta el. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolási részéből az ... lelkész írásbeli vallomását, mint bizonyítékot, és az ezzel kapcsolatos megállapításokat, értékelést **mellőzi**.

Mindettől függetlenül a másik két tanú vallomása, valamint a csatolt iratok adattartalma alapján az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes véleménynyilvánítása és tényállítása valós adatokon alapult, így a felperes jó hírnevét nem sértette meg.

Az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes képviselőjét a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd munkadíját a 7/2002. (III.30.) IM. rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése, valamint a 2006. évi CXXVII. törvény 58. § (4) bekezdése alapján a rendelkező részben írt összegben állapította meg, egyúttal felhívta a másodfokú bíróság gazdasági hivatalát, hogy azt számla ellenében utalja ki a pártfogó ügyvédnek.

A 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján megállapította, hogy a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték és az állam által előlegezett pártfogó ügyvédi munkadíj, mint költség az állam terhén marad.

S z e g e d, 2007. december 10. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Lakatos Péter sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró